

M. Pugelj: Če rdeče rože zapade sneg. — V. Molè: Stance o tulipanih. 659

Berlin ima vrhutega dva stalna cirkusa („Busch“ in „Schumann“) v lastnih poslopjih, ki sta urejena tako, da morajo uganjati prave čudeže; kar na mah se more igrišče, kjer so pravkar še dirjali konji, rjovelj levi in stopali sloni, izpremeniti v globoko jezerce, kjer se potapljuje plavači, kamor štrbunkne pravcati avtomobil, ki se pridrevi z mladim parčkom po strmem tiru doli — s cirkusove strehe itd. Cirkusa igrata celo zimo in spomlad, le po leti odideta z delom osebja in priprav po svetu; ker pa imata vso sezono vobče isti program, je prav dovolj, če si predstavo ogledaš enkrat.

(Konec prihodnjič.)

Če rdeče rože zapade sneg.

Če rdeče rože zapade sneg,
pa rože barvo izgubé,
povesijo glave, ovenejo,
ovenejo, se posušé.

In ko je pomlad, spet rože cveto,
a druge so rože to;
če je prve kdaj ljubilo srce,
ne bo drugih nikdar tako . . .

Milan Pugelj.

Stance o tulipanih.

Smejoči rdeči tulipani, posejani v pomladni radostni poljani, kaj šepetate v solnčni dan?	Iskala v vaših listih spanja je Titanja, vsa tiha, polna trepetanja, kdaj Oberon se vrne k nji?
Res, celo noč ste se smejali vili mali, ko favni so ji nagajali in v brezah rogal se ji Pan?	Res, v vaše čaše so nalile rose vile in trkale in pele, pile, da zdaj v očeh vam še blesti?

Kaj? . . . Sanjali ste o poljani,
kjer pijani
so same sreče tulipani
in Vesni solnčni konca ni.

Vojeslav Molè.